

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Amissiorerum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Amisio rerum.

Amisio significat perdere, & iacturam facere. Hebr. Abad. per amissus est. Inde Abadah perditio, amissio. Et nomen dicitur Ecclesie Christiane Abaddon, i. perdens, qui omnia perdit, & ad nihilum redigere studet. Græci ἀπολλύνω, & πωλύω. De Abaddone & Apollyone vide Apocal. 9. v. 11. De amissione autem hic occurrit.

SENTENTIAE PATRYM.

Peritiam perdere & nolens, potes domum, potes honores, potes carnem salutem: bonum vero quo verè bonus es, nec in amissione, nec inuitis amittis. Aug. de ver. dom.

Perire non percutit, quæ cum amore possessa sunt. Aug. 3. serm.

Magis consolatio in rerum amissione est, illa tempora in mentem accere, quibus nos contigit, quæ perdidimus, non habere, sed dum vnuquisque intuetur, quod aliquando illa non habere dolere temperet, quod amissit. Greg. lib. 3. Mor.

Magis dolere amittitur, qui quid sine amore possidet. Quæ respiciunt diligimus habita, grauius suspiramus ablata. Greg. 3. serm.

Quam minor in possessione commoditas, tanto minor in amissione dolor. Idem in ho.

Quam magis dolere amittuntur, quæ cum magno amore habentur, etiam carendo dolemus, quæ minus possidendo diliguntur. Idem in mo. bono.

POETICAE SENTENTIAE.

Iacob. Billius Antholog. sacra.

Qui bona, quæ patriam, qui pignora, quæq; sedales pro Christo metus lingue, pone metum.

Quisquis enim in mundo pro Christo liqueris, illud in summo inuenies auctore ipse Deo.

In quodam meretricis lericantia, seq; suasq; dum spernit, famulos seruet, ut ipsa Des.

Quisquis perdidit, et recipit cum sanore rursum, semper enim reddit, quæ capit, aucta Deo.

Idem.

Hinc in possideas, qui possidet omnia, cura Si rivi possideat pectus, et ante tuum.

Hinc si possideris tantum possideris, & quam Diues eris, quam fors laeta sit, et a tua est!

Equid enim sancte optat ut periturus, quod ille Non habet, Christum pectore quisquis habet?

Et parit se tibi Christi, cenjurg, beatus, Præter eum nullas expece vanus opes.

Idem.

Omne bonum mundo concretum, & tempore partum. Quicquid, amittit conditione potest.

Et quamvis damni vigilanter cura resistit, Sage tamen propriis disspolatur homo.

Et bona, quæ serè bona sunt, nec sine te enentur, Semper habet Christum, qui quis habere cupit.

Non enim serre potest Christo submixta solentia, In quo per sistens omnia vincit amor.

Idem.

Philosophicæ Sententiæ.

Amisio perdit, qui se habet. Circumspice ista, quæ nos agunt in infatigabilem, quæ cum plurimis lacrymis amittimus: sciens enim non dicitur in his molestum esse, sed opinionem damni pecunia minorem habebis, in tempore & molestiam, gratiam minorem, nempe & in labore, scilicet minorem habebis. Sen. 8. ep. Stoicæ.

Amisio est, æquo animo perdere quod peritum est. epist.

Amisio c. 99. consolationes continet in morte filiorum & amicorum.

Amisio perdidisti, & illam, quæ multos habet, perdidisti, fortissimè illa perderet. O te felicem, si cum illa auaritiâ perdidisti!

Peritiam perdidisti: antequam tu haberes, alius perdidit. Oculi perdidisti: quam multis cupiditatibus vita incisa est! Liberos autem perdidisti, qui mortem mortalium desert. Periturum periturum, educandos tibi illos fortuna mandauerat: recepit illos, non perdidisti. Seneca de remed. Fortuitorum.

Peritiam perdidisti, habet & nox suas voluptates, nō intelligis pariter, & innocentie cecitatem, huic oculi adulterium monstrant, huic oculum, huic domum, quam concupisceret, huic urbem. Iracundia vitiorum sunt, duces scelus, ibidem.

Peritiam perdidisti, omnia perdidisti, sed cum omnibus perire potuisti. Cogit quod perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Peritiam perdidisti, sed non quod euasit. Ibidem.

Vxorem bonam amisisti, virum iuuenes bonam, an feceras. Si inueneras, habere posse aliam ex hoc intelligas. Si feceras, bene tibi spera res perit, saluus est artifex. Ibidem.

Amicum perdidisti. Si vnicum, erubescere. Quid in tanta tempestate ad vnam anchoram stabas? Alium quære, & cum eum quæras, vbi inuenias, quære inter liberales artes, inter certa & honesta officia: quære in laboribus: ad mensam res ista non quæritur. Ibidem.

Multa tibi possum offendere, quæ acquisita acceptaque libertatem nobis extorserunt. Nos esse nos, si ista nostra non essent. Seneca in epist.

Idagamus, vt iucunda nobis amissorum fiat recordatio. Nemo libenter ad id redit, quod sine tormento cogitaturus non est. Ibidem.

Nullius rei amissio facilius est, quam quæ desiderari amissa non potest. Ibidem.

Stilpon capta patria amissis liberis, amissa vxore, cum ex incendio publico solas, & tamen beatus exiret, interroganti Demetrio, nunquid omnia perdidisti? respondit, nihil, inquit, perdidisti: omnia mea mecum sunt, iustitia, virtus, prudentia. Nihil bonum putare potuit, quod eripi posset. Ibidem.

Aspicere potes, quod possis perdere: dimissum, quod nescitur, non amittitur. Homo toties moritur, quoties amittit suos. Seneca in proverb.

EXEMPLVM PROFANVM.

Bias omnibus amissis: Omnia, inquit, mea bona mecum porto. Pectore enim illa gestabat, non humeris, nec oculis videnda, sed animo æstimanda, quæ domicili mentis inclusa, nec mortalium, nec Deorum manibus labefactari queant. Val. Max. lib. 7.

Amor Dei.

DEFINITIO. ET ETYMOL.

AMOR DEI. Græce φιλία, dicitur, qui charitas & pietas erga Deum esse videtur. De qua vide infra Charitas.

Amor Dei est rectissima animi affectio, qua diligitur Deus propter se, & proximus propter Deum. Secundum D. Augustin. de doctrina Christi.

Amor est genus, charitas species: amor ad omnia pertinet, charitas tantum ad homines.

Amorem, Hebræi Oheb dicunt, à verbo Abah. amauit, dilexit, quod cognitionem habet cum Abah, voluit & Iabab, appetiuit: quod enim amamus, volumus & appetimus.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Audi Israel: Dominus Deus noster, Deus vnus est. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. Deut. 6.

Quærite Dominum & virtutem eius, quærite faciem eius semper. i. Paralip. 16.

Diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum. Ad Romanos 8.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet & Propheta. Matth. 22.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua, & proximum tuum sicut teipsum. Luc. 10.

Ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo, in odorem suauitatis. Ad Ephesios 5. cap.

Nos ergo diligamus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. i. Ioannis 4.

Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis, & abstinebit se ab illis, & in die orationis exaudietur. Syrach. 3. cap.

Dilige Deum, qui fecit te & ministros eius nō derelinquas. Idem 7.

Oculi Domini in diligentes se. Idem 34.

Misericors sum tuis, qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. Exod. 20.

Quid Dominus Deus tuus petit à te, quam vt timeas eum, & ambules in viis eius, & diligas eum? Deut. cap. 10.

Diligite Dominum omnes sancti eius: Quoniam non est inopia timentibus eum. David. 1. sal. 30.

Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum. Luc. 7.

Si quis diligit Deum, hic cognitus est ab eo. i. Cor. 8.

Si quis non amat Dominum Iesum Christum, Anathema sit: Maranatha. Ibid. 10.

Qui diligit Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatorum liberabit eos. Amos 5.

In Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: